

י"ל ערב שבת פרשת קרח

ג' תמוז

ה'תשע"ה

הי' תהא שנת המשיח עלינו!

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ – ב"קו" – שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ הימורה שיעור' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר הקורבנות – ב'

מחזור ל"ד (גימטריא "גא"ל ישראל!)) || שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער"!
בעז"ה יום ב' פרשת קרח יום הבהיר כ"ח סיון ה'תשע"ה || הי' תהי' שנת המשיח עלינו

והנס הי' בשלימות. ומתחילת הנס של יציאת מצרים, שחיטת והקרבת הפסח (שהי' ב"יד ניסן, ערב פסח) עד השירה בשש"פ היו 8 ימים (שלכן 8 חוטים בציצית), והפסח הנ"ל קשור עם החגיגה.

חגיגת הפסח

א. הלכות חגיגה באות בהמשך להלכות קרבן פסח שלמדו את רובן בפרשת שלח. והתחילו את הלכות חגיגה ביום א' למחרת ש"פ שלח, והלכות חגיגה קשורות להלכות קרבן פסח;

מלבד מה שאומר הרמב"ם בסוף הלכות קרבן פסח, שעם הפסח הביאו גם קרבן חגיגה כדי ש"הפסח יהא נאכל על השובע", מלבד זאת ביום הראשון של כל חג כולל בחג הפסח, היו צריכים להביא את הקרבנות הקשורות עם העלי' לרגל שא' מהם הוא קרבן חגיגה (מלבד עולת ראוי ושלמי שמחה), ז.א. שקרבנות החגיגה הם קשורים גם לקרבן פסח ולכן נכתבו בהמשך.

וכפי שנכתב בגיליון הקודם (מס' 396), קרבן פסח קשור לפ' שלח, שמאז קרבן פסח נמשך הכח מלמעלה והזכות ברוחניות על מכת בכורות ויציאת מצרים משחיטת והקרבת הפסח. ולכן אומר רש"י האחרון בסיום פרשת שלח, שהיו 8 ימים מיציאת מצרים עד שאמרו שירה על הים. וכפי שכ"ק אד"ש מה"מ מסביר בשיחה באריכות ובפרוטרוט, שהכוונה היא שמאז נמשך הכח הרוחני למעלה על מכת בכורות ויציאת מצרים, ומשחיטת והקרבת הפסח עד אמירת השירה (שהיא סיום אבדן מצרים) היו שמונה ימים. ששחיטת והקרבת הפסח היו ההתחלה והכח למעלה ברוחניות למכת בכורות וליציאת מצרים. ז.א. שתחילת יציאת מצרים התחילה מקרבן פסח, ומאז עד הסיום של יציאת מצרים, שנאמר¹ "וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים" שאז אמרו שירה, כשהיו בטוחים שנפטרו לגמרי ממצרים

חגיגה ותנופה חדשה!

ב. יש קשר בולט בין ענין החגיגה ליום כ"ח סיון שבו התחילו את ההלכות, כי הוא יום חגיגה גדול לכלל ישראל ובפרט לנו אני"ש חסידי חב"ד, שביום זה הגיע כ"ק אד"ש מה"מ פעם ראשונה לחופי ארה"ב אם זוגתו הרבנית הצדקנית חי' מושקא ני"ע "איש וביתו", שזו היתה הצלתם הגדולה מהטרגדי' והסכנה של מלחמת העולם השני' וההצלה מצפוני הנאצים ימ"ש. כי עד שלא הגיעו לחופי ארה"ב היתה סכנה שישלחו אותם חזרה כפי שקרה בכמה וכמה אוניות, ועיי' כך הביא הדבר לתנופה חדשה! לפעילות הגדולה של הפצת היהדות והמעיינות וקירוב עם ישראל במדינה זו, שהתחילה עם בוא כ"ק הרבי הריי"צ לארה"ב, וממילא יום זה הוא יום חגיגה לעם ישראל ולליובאוויטש [וי"ל ש-כ"ח ר"ת כח חדש! היינו תנופה חדשה, ועיין ב"מסגרת" שבסוף הגליון ששלוש פעמים הגיע כ"ק אד"ש מה"מ ל-770 בכ"ח סיון. ואולי גם מרומז במילה ח'ג' – חג (או חגיגה) ג' פעמים או חדש ג' פעמים]. והיינו שזהו הכח של סיון שאד"ש מה"מ נתן והכניס בו. וכ"ח בא אחרי כ"ז בחודש [שהוא 3 כפול 3 (9) כפול 3 (=27) כ"ז – ז"ך בחודש, עי' בספר השיחות תנש"א שיחת כ"ח סיון – דבר מלכות] ומשם מקבל הכח – יום כ"ח בחודש סיון – מתן תורה, שהוא חודש השלישי מעלת וחזקת ה-3, כבסוגיא דמ"ת במס' שבת (פח, א – שמביא פזא), והתורה היא "פז רב", שהמספר 3 קשור בכל ענייני התורה, ועיין ברבינו נסים שבשולי

¹ שמות יד, ל.

להפריש כל פטר רחם הזכרים בין באדם בין בבהמה טהורה בין ממין חמור וכו', ז.א. שמדובר כאן על כל פרטי הבכורות, וכך גם בפרשתנו, ומתחיל מהמצווה להפריש את הבכורות כפי שכותב הרמב"ם בהמשך הלכה זו שנאמר "קדש לי כל בכור וגו' באדם ובבהמה" היינו שהמצוה היא לקדש ולהפריש הבכורות ולקרוא להם שם בכור (ואחמ"כ כ"א לפי דינו ומעשיו).

וכן בהלכה ד' כותב הרמב"ם, וז"ל: "מצוה להקדיש בכור בהמה טהורה, ויאמר: הרי זה קודש, שנאמר⁵ "תקדיש לה' אלוקיך", ואם לא הקדישו – הרי זה מתקדש מאליו, וקדושתו מרחם היא".

וכן במנין המצוות שבכותרת כתוב בתחילה שהמצוה הראשונה היא "להפריש בכורות".

סדר פדיון הבן

ב. ואולי עפ"י אפשר לבאר את סדר פדיון הבן שכתוב בסידור אדמו"ר הזקן⁶ שהסדר מתחיל שכשמביאים את התינוק אומר האבא לכהן: "אשתי הישראלית ילדה לי בן זה הבכור". ולכאורה למה נכנסה אמירה זו בהסדר של הפדיון, שלא מוצאים כך למשל בברית מילה שהאב אומר למוהל זהו בני, ומה ההבדל בנוסח פדיון הבן?!

ונראה לומר שהביאור הוא; שזהו ענין הפרשת הבכור והקדשתו, שע"י האמירה מפרישו וכמו שמקדיש אותו, לקיים מה שנאמר "קדש לי כל בכור", למרות שהוא קדוש מעצמו ויש דין להפריש ולהקדיש ולקרות לו שם בין באדם ובין בבהמה, ז.א. שגם ההפרשה היא חלק מסדר הפדיון.

כ"ד מתנות כהונה

ג. והסיבה שבפרשתנו כתובים כל פרטי דיני הפרשת והקרבת הבכורות היא כי בפרשתנו מדובר על דבר כ"ד מתנות כהונה שניתנו לאהרן ולבניו הכהנים, כתשובה על הערעור שעשה קרח על הכהונה, ולכן קיבלו את 24 המתנות וביניהם את קרבנות ופדיון הבכורות ולכן פרשתנו מונה בקיצור את כל הפרטים כי מונים את כל המתנות של אהרן. והרמב"ם מצטט את 4 פסוקים אלו (הכתובים לפ"ע באריכות) בקיצור ובתמצית!

"שנים ישלם"

כ"ק אדי"ש מה"מ מסביר בלקו"ש⁷ רמז נפלא לסיבה שבגלל הערעור על הכהונה קיבל אהרן 24 מתנות כהונה;

מכיון שע"י הערעור רצו לגנוב מאהרן ובניו את הכהונה באופן של "גניבה" והתחכמות, הגניבו ב"טענה שכלית" – "רב לכם, כי כל העדה כולם קדושים וגו"⁸ והרי היתה את כל י"ב שבטים כמו שאומר רש"י עה"פ⁹: "ויקהל עליהם את כל העדה". ז.א. ש"י"ב השבטים רצו לגנוב את הכהונה, ותשלום הגניבה היא בכפליים ולכן יש 24 מתנות, כפליים של 12 השבטים.

הגליון שם עוד הרבה פרטים יהודיים הקשורים ל-3) וזהו כ"ח סיון – סיון חודש מ"ת – וסיון עם 4 האותיות – גימט' – סיני (ואותן אותיות) וזהו מתאים עם כך שביום זה – כ"ח סיון, הגיע כ"ק אדי"ש מה"מ ל-770 – 3 פעמים! [הלא דבר הוא! הדברים מדברים בעד עצמם! שבכח של מתן-תורה ("משה קבל תורה מסיני") ב"חצי כדור הארץ התחתון" מקבלים תנופה חדשה, מכ"ח סיון! וכן בכל חודש (אומר כ"ק אדי"ש מה"מ בשיחות ובהתוועדויות) מקבלים תוספת חיזוק וכח – מיום כ"ח בחודש! (עי' מסגרת)].

"תקות² חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך על הלכות חגיגה

א. הקרבת קרבן חגיגה עם קרבן הפסח וביום א' דפסח (וכן קרבן האיל ושלמי שמחה) ועל קרבן פסח בפרשת ציצית שבפרשת שלח.

ב. כ"ח סיון – החגיגה הגדולה של דורנו ותנופה חדשה.

...

בעז"ה יום ה' פרשת קרח ב' דר"ח תמוז
ה'תשע"ה – ה'תה" שנת המשיח עליון
סיום הלכות בכורות והתחלת הלכות שגות

הפרשת וקידוש הבכורות

א. בתחילת הלכות בכורות מדובר על קידוש והפרשת והקרבת כל סוגי הבכורות; בכורי אדם, ובכורי בהמות טהורות ובכורי בהמה טמאה, של החמור. וכמו שכותב ע"י הרמב"ם בתחילת הלכות בכורות (ובמנין המצוות שלפני זה), וז"ל (הלכות בכורות פרק א' הלכה א'): "מצות עשה להפריש כל פטר רחם הזכרים, בין באדם בין בבהמה טהורה, בין ממין החמור, בין שהיו שלמים בין שהיו טריפות, שנאמר³: "קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה" – וכולם לכהנים".

ובהלכה ב' כותב וז"ל: "בכור אדם ובכור חמור נפדים ופדיונם לכהנים, ובכור בהמה טהורה נשחט בעזרה כשאר קדשים קלים" זורקין דמו ומקטיר אמוריו, כמו שביארנו במעשה הקרבנות, ושאר הבשר נאכל לכהנים (ומביא בקיצור הפסוקים מפרשתנו פ' קרח), שנאמר⁴: "אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה, אך בכור שור וגו' לא תפדה קודש הם וגו', ובשרם יהיה לך".

ובפסוקים אלו בפרשתנו מרוכזים ומדובר על כל סוגי הבכורות בכור אדם ובכור בהמה טהורה או טמאה ופרטי דיניהם לפדיון או להקרבה. ויותר מאשר במקומות אחרים בתורה שמדברת על פרטים מסויימים בהלכות בכורות, ובפסוקים אלו בפרשתנו מדובר בכללות על כל פרטי הסוגים והדינים של בכורות.

גם בהלכות אלו ברמב"ם מדובר בתחילתן על סיכום בקיצור של סוגי ופרטי דיני בכורות גם מן האדם וגם מן הבהמה, מתחיל מדין הפרשת הבכורות כמ"ש בתחילת ההלכה הראשונה "מצות עשה

² יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקות" – "מלשון קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם ח"א).

³ בא"ג, ב'.

⁴ קרח יח, טו-יח.

⁵ ראה טו, יט.

⁶ בסידורים שלנו של קה"ת עמי קפ"ה.

⁷ לקו"ש ח' כ"ג פ' קרח-ב' עמי 131 ס"א-ב.

⁸ קרח טז, ג.

⁹ פסוק יט.

כל ראשית וחלב להי'!

ד. פרטי הבכורות מובא בפסוקים אלו לאחר מצות הביכורים שניתנים לאהרן כמ"ש בפסוק¹⁰ "ביכורי כל אשר בארצם, אשר יביאו לה' לך יהיה וגו'" והתוכן של בכורות ומצות ביכורים הוא דומה, שהאדם צריך לתת את ה"ראשית" והמובחר שלו לה' ולכהן, כמ"ש: "כל ראשית להי' וכן: "כל חלב להי'" [שזאת מסביר כ"ק אד"ש מה"מ בלקו"ש¹¹ שכתשובה ותיקון על המחלוקת והערעור על הכהונה, צריך לתת לכהן ולה' את ה"ראשית" והטוב].

ה. ויש לקשר זאת עם יום הבהיר כ"ח סיון (שבו התחילו את הלי בכורות), יום בואו של כ"ק אד"ש מה"מ עם הרבנית ני"ע "איש וביתו" והביא תנופה חדשה בעבודת הפצת המעיינות של הרבי הקודם (שזה הי' עבודת הביכורים ובכורה בהפצת היהדות והמעיינות בארה"ב, ובחצי כדור הארץ התחתון) ו"הימים האלה נזכרים ונעשים" מידי שנה בשנה, חוזר על עצמו ענף זה שמתחדשת ומתחזקת התנופה והכח של השליחות של דורנו שזהו ענין הביכורים ובכורות הפירות החדשים של שנה זו והוולדות החדשים של בהמה זו, שעבודת ה' צריכה להיות כל פעם בחיות ובתנופה חדשה ובכוחות מחודשים, שההוראה והכח על זה לוקחים מכ"ח סיון,

וי"ל שכ"ח סיון מבטא ומדגיש את הכח של מתן תורה שהי' בחודש השלישי, שבר"ח באו מדבר סיני, וביום זה מתבטא הכח שבה, ורואים דבר נפלא שהמלה סיון (עם האותיות) גימטריא סיני (כנ"ל).

ובביאור כ"ק אד"ש מה"מ משיחת כ"ח סיון תנש"א – דבר מלכות – שכ"ח סיון בא אחרי כ"ז שהוא – שלוש כפול שלוש כפול שלוש שמורה על תוקף החזקה, וההמשך לזה הוא יום כ"ח יום הכ"ח של מתן תורה שגם הענינים שבו היו במספר 3, "אוריין תליתאי ועם תליתאי ע"י תליתאי בירחא תליתאי וביומא תליתאי"¹² וברבינו ניסים בשולי הגיליון מוסיף עוד הרבה ענינים הקשורים לתורה במספר 3.

"תקות' חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך על סיום הלכות בכורות

א. בפרשת קרח כתוב ע"ד כל פרטי דיני וסוגי הקרבת הבכורות ופדיונם.

ב. כ"ח סיון – הוא יום הביכורים והבכורה בהפצת היהדות והמעיינות בארה"ב, חצי כדור הארץ התחתון.
ג. ביכורים ובכורות – תנופה חדשה.

...

היו אוניות ששלחו אותם חזרה לאירופה ולכן זו שמחה וחגיגה גדולה ועצומה ואז התחילה התנופה החדשה בהפצת היהדות והמעיינות בחצי כדור הארץ התחתון.

ב. בפעם השני שהגיע הרבי ל-770, בכ"ח סיון תש"ז – שאז נסע לפריז, להביא את אימו הרבנית הצדקנית חנה ני"ע שיצאה מרוסי, והרבי נסע לשם לארגן את הניירות להכנס לארה"ב ולעזור לה בנסיעה לכאן, והגיעו בכ"ח סיון.

ג. והפעם השלישית שהגיע הרבי ל-770, בכ"ח סיון תשנ"ב, שבשבוע אחרי שבועות נסע הרבי לנייתוח בבית הרפואה "מאונט-סיני" ("הר-סיני"), וחזר ל-770 בכ"ח סיון. ביום א' כ"ז סיון עשו המזכירות ואנ"ש מסיבת פרידה ותודה עם הנהלת בית הרפואה והרופאים, אבל ביום ראשון לא היתה אפשרות לעשות כל הסידורים הטכניים והרבי יצא מבית הרפואה, והגיע ל-770 ביום ב' כ"ח סיון – הלא דבר הוא.

לא ימיש מתוך האוהל!

ד. מלבד זאת הי' כל הימים ב-770 ולא החסיר יום א', ושמעתי מהרה"ת משה ע"ה גרונר ;

בימי הקיץ היתה הרבנית נמצאת במעון קיץ שע"י פאראקאווי שבאותה תקופה הרבה היו נוסעים לשם לקיץ וגם הגיס חדב"נ הרש"ג ני"ע ובי"ב היו שם בקיץ.

כ"ק אד"ש הי' כאן כל השבוע בקראון הייטס וב-770, ורק בימי ראשון נסע לבקר את הרבנית, פעם א' הגיע הרבי לשם ממש מאוחר לפנות ערב וביקר שם שעה קצרה והתנצל שחייב מייד ליסוע ולחזור ל-770. והרש"ג אמר לו אם כבר באת מאוחר, תישאר פעם א' ללון שם.

וע"כ ענה לו אד"ש "אם יש לי אפשרות כל ערב כמה דקות להכנס ל"יחידות" לחותני כ"ק הרבי הקודם, איני מוכן לוותר ע"ז..."

ומיד חזר כ"ק אד"ש מה"מ ל-770.

ה. כשהגיע הרבי בשנת תש"ז לנמל התעופה בפריז היו מזקני אנ"ש שם שהתכוננו לקבל פניו [הם קבלו טלגרמה מהרבי הקודם באיזו שעה ינחת המטוס, הם התקשרו לחברת התעופה, ואלו הודיעו להם שהמטוס מאחר, בפועל המטוס הגיע בזמן. אנ"ש איחרו לבוא לשדה התעופה, וכשהרבי ראם ושאלם למה הגיעו באיחור, הם אמרו שהודיעו להם שהטיסה תבוא באיחור.

אמר להם הרבי: הרי חותני – הרבי הקודם – הודיע לכם מתי ינחת המטוס, א"כ הייתם צריכים לקבל, שהרי כדבריו כן הדברים ללא שינוי!

ו. כשהרבי הלך הביתה בר"ח כסלו תשל"ח (לאחרי האירוע בלב בשמיני עצרת), הרבי לא הסכים ללכת, אלא רק לאחר שקבל הבטחה מהרופאים שיוכל לחזור למחרת ל-770.

איך קאכט זיך!

בגליון שעבר כתבתי על תחילת היכרותי עם הרה"ג ר' בנימין שיחי' וויליגער, עסקן ראשי דחסידי קלויזענבורג ואיש הקשר בין כ"ק הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל וכ"ק אד"ש מה"מ (ההיכרות התחילה ע"י שהוחלף מעיל החורף שלי ולבש אותו רב זקן חשוב מבורו פארק והיה קידוש ה' שהמעיל שלי היה ימין על שמאל ואח"כ לקחתי את הרב וויליגער לביתו ברכב של ה"מבצעים").

התכנית הייתה לכתוב את פרטי ה"יחידות" של המשלחת מהרבי מקלויזענבורג אצל כ"ק אד"ש מה"מ, ומסיבות טכניות לא הספקתי אז לכתוב, ונשאר בעז"ה לגליון זה, למרות שלא כוון

כ"ח סיון – יום ביהמ"ק!

3 פעמים הגיע כ"ק אד"ש מה"מ ל-770 בכ"ח סיון ;

א. בפעם הראשונה בכ"ח סיון שנת תש"א – כשהגיע הרבי עם זוגתו הרבנית הצדקנית ני"ע "איש וביתו" לחופי ארה"ב שאז ניצלו מציפורני הנאצים ימ"ש, כי עד שלא עלו על החוף היתה סכנה, כי

¹⁰ פסוק יג.

¹¹ לקו"ש ח"ח פרשת קרח.

¹² שבת פח, א וז"ל פ"ח גימטריא פזא כמו שכתוב על התורה: "הנחמדים מזהב ומפז רבי".

לכך, **ההשגחה פרטית נפלאה!** שהשבוע חל יום הסתלקותו של הקלויזענבורגער רבי, שנסתלק ב**ט' תמוז תשנ"ד**.

א. כשעה לפני הגשתי את הרב וויליגער בכנס הרבנים שאורגן ע"י הרב אברהם ע"ה העכט נשיא "איגוד הרבנים" ומזכיר ה"איגוד" הרב שלמה ע"ה איינזר.

בכנס דיבר ונאם הרב וויליגער על ענין מסויים, ואמר: "כמו שאומר הרבי מליובאוויטש שליט"א: **"איך קאכט זיך אין דעם!"** [=אני מדבר ועוסק בלהט בזה!]. וע"י מילים אלו נודע לי שהי באותו שבוע ב"יחידות" אצל הרבי.

ב. הרב וויליגער סיפר שהרבי עודדס מאד על פעילות בית הרפואה "לניאדו" וביקש שיקראו **בית רפואה או מרכז רפואי** (ולא בית חולים ר"ל) והרבי נתן להם ציק עם סכום מכובד. [אח"כ סיפר לי, שהרבי לא כתב תאריך על הציק, ואמר שאולי בגלל שהרבי לא רוצה לכתוב תאריך לועזי של הגויים הנוצרים, ואמרתי לו שכנראה לא מזה חושש הרבי, והראי שכשהרבי עונה על מכתבים שכתבו לו עם תאריך לועזי, הרבי מציין ומתייחס גם לתאריך הלועזי שכתבו.

ואמרתי לו שנדמה לי שהסיבה שהרבי לא כתב תאריך על הציק, כדי שתמיד יוכלו לפרעו, שגם אם ישאירו הציק אצלם תקופה ארוכה להראות לאנשים, הוא לא יתיישן ותמיד יוכלו להפקידו בבנק.

ג. היו בציבור החרדי שתי שיטות מה עדיף, אם לא לכתוב את **מספר** החודש הלועזי, כי הרי "החודש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה", או שעדיף לא לכתוב ולהזכיר את **שם** החודש הלועזי, כי הם שמות גויים ושל ע"ז (ובזמנו זה הי ההבדל בין העיתונים החרדים "המודיע" ו"שערים".

דיוק בדברים!

א. בתחילת שנות הממ"ם היתה משלחת מהרבי מקלויזענבורג **צוק"ל** ב"יחידות" אצל כ"ק אד"ש מה"מ, והיתה "יחידות" ארוכה ומעניינת בעניינים הנוגעים לדעת.

במשלחת היו: חתנו של הרבי מקלויזענבורג הרב **שלמה** שליט"א **גאלדמאן**, נכדו של הרה"צ ר' שלמה זווילער **צוק"ל**. הגבאי הראשי הרה"ח **בן-ציון** שיחי' רייך, והעסקן הראשי ואיש הקשר עם אד"ש, הרה"ח **בנימין** שיחי' **וויליגער** [הוא סיפר לי מילה במילה את דברי כ"ק אד"ש מה"מ אליהם, ואמר לי שהרבי התבטא אליו: "איר גיט דאך איבער פונקט! [=אתה הרי מוסר הדברים בדיוק!]].

צריך להתחיל בגשמיות!

ב. הרבי התחיל ב"יחידות באמרו: " צריכים להתחיל עם גשמיות, הרבי מו"ח כתב כל פעם קודם **בגשמיות** ואח"כ **ברוחניות**, וואס מאכט דער רבי **בגשמיות?** " [=איך מרגיש הרבי **בגשמיות?**] (וקרא לו **הרבי**) והם מסרו דיווח ממצב בריאותו של הרבי מקלויזענבורג (שהי כבר זקוק לרפואה ולטיפולים).

אח"כ אמר אד"ש מה"מ: "וועגן זיין **רוחניות** האב איך גאר מוירא צו פרעגן...!" (והרים ועשה בידו הקי' תנועת הפלאה...) [=בקשר ל**רוחניות** שלו אני בכלל מפחד לשאול...!].

אח"כ הם שאלו את כ"ק אד"ש מה"מ שלומו בשם הרבי מקלויזענבורג (והמענה של אד"ש מרגש ומחייב כל אי מאיתנו כל הזמן) הרבי ענה: "ווען ארום מיר איז גוט, פיל איך גוט...!" [=כשמסביבי טוב, אני מרגיש טוב...!]. היינו שחי הצדיק אינם חיים בשריים, ותלוי בסביבה הטובה [וכמו בשמע"צ תשל"ח בזמן אירוע הלב ביקש הרבי שיהי מה שיותר שמחה וריקודים סוערים] והנ"ל מחייב אותנו, כי מי סביבו של הרבי? קודם אנחנו, התמימים דכאן ושל כל העולם, ובמובן יותר רחב, כל אנ"ש, ובמעגל היותר רחב כלל ישראל, ובאופן היותר רחב כל העולם כולו! היינו, שבריאיותו והרגשתו של הרבי תלוי **בנו!** וזה מחייב כל א' וא' מהתמימים ואנ"ש!

"איך קאכט זיך אין רש"י!"

ג. אח"כ אמר להם הרבי: "אני שומע שהרבי לומד (ברבים) חומש עם פירש"י (ושוב קרא לו סתם **הרבי**), אני שמח לשמוע זאת כי גם אני "קאכט זיך אין רש"י!" [=מדבר ועוסק ב**להט** ברש"י] ואני שמח לשמוע שיש לי תנא דמסייע לי! כי יש טענות עלי, שבעבר העם לא ראו שכ"כ יאריכו וידייקו בפירש"י, וע"כ הנני שמח שיש לי תנא דמסייע! אולי אתם יכולים לומר לי הסיבה למה התחיל הרבי ללמוד רש"י? (והם לא ידעו לומר, רק לאחר זמן מסרו התשובה).

וכ"ק אד"ש מה"מ המשיך: "**חדש אסור מן התורה!**" (היינו איסור אכילת התבואה החדשה לפני הקרבת העומר), אבל לפי פתגם ה"חתם סופר" כל דבר חדש ומודרני פסול מן התורה, "היינו דוקא אם ב"לעומת זה" לא היו חדשות, אבל מכיון שב"לעומת זה" יש כל הזמן חידושים, צריכים "נייע געווער אין קדושה" [=נשק חדש בקדושה] ללחום בחידושים שיש ב"לעומת זה".

[ולמה דווקא החידוש בלימוד רש"י (פירוש ענה הרבי על כך, בהתוועדות כמה שבועות אחרי זה), וגם המענה של הרבי מקלויזענבורג, ע"כ בעז"ה בגליון הבא].

אד"ש התעניין על הרבי מקלויזענבורג מתי אומר ה"דרשה" בשבת ויו"ט, אם לפני קריאת התורה, או לאחר, והם אמרו שמדבר לפני הקריאה, ושאל אד"ש מה"מ וביקש שישאלו אותו, לכאורה צריך להיות קודם תורה שבכתב ואח"כ תורה שבע"פ [וגם בזה התשובה של הרבי מקלויזענבורג בעז"ה בגליון הבא].

לעילוי נשמת

ר' מיכאל ב"ר נתן ע"ה

נפטר י"ג אדר ה'תשע"ה

יה"ר שימליץ טוב עבור כל בני משפחתו שיחיו

שיגדלו כל יום לתורה ולחופה ולמעשים טובים ויהיו חסידים יראי-

שמים ולמודנים מתוך בריאות אושר ושמחה והעלה ועלי' בכל הענינים

הגשמיים והרוחניים ויקויים הקיצו ורגנו שוכני עפר, שיזכו לשמחת

וקבלת פני המלך המשיח מ"ד ממ"ש נאו!

נדפס ע"י בנו הרה"ח שניאור זלמן שיחי' ניגן

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביתכניס וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!